

ΕΥΔΟΛΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

	ΕΙΣΑΓΟΜΑΙ:	ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ:	ΕΚΦΕΡΟΝΤΑΙ:
→ Ξφοβήθησαν μή και επί φράς ὁ βρατός, χωρήθη.	μή (= μήπως, να μη)	Ρητ, ζέτης φράσεις	→ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ: μεγά από
→ Ξδεισαν οἱ Ἕλληγες μή αὐτοὺς κατακόμειαν.	φῶτος μήπως γίνη	φῶτου, διτάχμον.	αριτιυό ή ή' ιστοριυό χρτ
→ Δέδομα μή οὐ βέβαιος ής	κάτι φῶτερό, ανεπίθ.	επιφύλ. (φῶθῶμαι.	νο (ο φῶτος αναφερεται
→ Φοβούμεδα μή ἀμφοτέρω ἀμα ήμαρτήκαμεν.	μή οὐ (μήπως δε)	δέδομα, ουνῶ, φρ	στο μέλλον)
→ Οὔτε πρῶδοσια οὐδέμια ήν μή ἄν πτε οἱ ποδέμιοι ἐπιητεύθηαν	φῶτος μήπως δε χι	λάττομαι ὑποπαλ.	→ ΕΥΚΤ. ΠΛ. ΛΟΓΟΥ: μετά
→ Φυλάττου ὅπως μή ταῦτα ποιήσῃς.	χέι κάτι που εὐχέ-	ω, φῶ, φῶτος ἔ-	από ἰστορ. χρτῶ (ο φῶ-
→ Ὁρᾶτε ὅπως μή αἰθχιον πρᾶξομεν	ται ἔπρῶδοκά το γ.	ἔτι, δέος ἔἔτι, ὑ-	βος αναφ στο παρελθόν)
→ Οὐ χαρ τι (δέος ἔἔτι) μάλ- λαν μή φήχης το μόρσιμον (=το μοιραίο)	ὅπως μή οὐ μή:	παγία ἔἔτι)	→ ΟΡΙΣΤΙΚΗ (σπν) Το γ.
	το ρ. βριβυεται θε		φῶβᾶται για κάτι πραγ-
	υποστ. βιμθῶς σορ.	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ:	ματιυό (⇒ πρ. κριδέως)
	(σπᾶνα ενθεαυτα	ΠΡΩΤ. ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ	→ ΔΥΝ. ΕΥΚΤΙΚΗ (ο φῶ-
	ή οριδτ. φέλλο-	(σπν. κρισεως)	βος αποτελεῖ υποκειμ.
	ντα)	ΧΡΗΣΙΜΕΥΟΥΝ:	κρίση του γ του ρήμ.
		ὅς υποκειμενο	της κύριας πρότασης)
		" ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ	
		" ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ	

σημ. Η Ε.Π.Λ. στις ευδολιαστικές προτάσεις μεταφράζεται με υποτακτική. Στις προτάσεις που εισάγονται με το οὐ μή έχουμε βραχυλογία, δηλαδή έπονται μετά την άρτηση οὐ ρήμα ή ζέτη φῶτου ή με το μή εἰδᾶται η ευδολιαστική πρόταση.